

LT

LT

LT

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 9.10.2008
KOM(2008)627 galutinis

2008/0190 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

[data]

dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB

(Tekstas svarbus EEE)

(pateikta Komisijos)
{SEK(2008) 2572}
{SEK(2008) 2573}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. BENDROSIOS APLINKYBĖS

1.1. Pasiūlymo tikslai

Pirkėjai ir įmonės Europos Sąjungoje vis dažniau naudojami elektroniniais pinigais, kurie kai kuriose valstybėse narėse tik dabar pradėjo sėkmingai keisti kitas mokėjimo priemones vykdamas tam tikrų rūšių mokėjimus. Tačiau elektroniniai pinigai dar toli gražu nedavė visos potencialios naudos, kurios buvo tikėtasi prieš aštuonerius metus, kai buvo priimta Direktyva 2000/46/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros (toliau – Elektroninių pinigų direktyva)¹.

Šios direktyvos taikymo vertinimas² parodė, kad kai kurios jos nuostatos trukdė elektroninių pinigų rinkai plėstis, varžydamos technologines inovacijas. Riboto visapusiškai licencijuotų elektroninių pinigų įstaigų skaičiaus arba nedidelio išleistų elektroninių pinigų kiekio duomenys rodo, kad daugumoje valstybių narių elektroniniai pinigai dar neišpopuliarėjo.

Dabar, kai priėmus Direktyvą 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje (toliau – Mokėjimo paslaugų direktyva)³ Bendrijos lygiu įvesta šiuolaikiška ir nuosekli mokėjimo paslaugų teisinė struktūra, skubiai reikalingi tolesni veiksmai tikros bendrosios elektroninių pinigų paslaugų rinkos atsiradimui Europos Sąjungoje skatinti.

Šiame Komisijos pasiūlyme dėmesys sutelktas į Elektroninių pinigų direktyvos nuostatų modernizavimą, ypatingą dėmesį skiriant elektroninių pinigų įstaigų rizikos ribojimo režimui, užtikrinant jo suderinamumą su mokėjimo įstaigų rizikos ribojimo režimu pagal Mokėjimo paslaugų direktyvą. Juo siekiama sudaryti sąlygas naujoms, novatoriškoms ir saugioms elektroninių pinigų paslaugoms atsirasti, suteikti galimybę patekti į rinką naujiems dalyviams ir puoselėti tikrą ir veiksmingą visų rinkos dalyvių konkurenciją. Naujovės mokėjimų rinkoje duos apčiuopiamos naudos vartotojams, įmonėms ir Europos ekonomikai platesne prasme. Kūrybingi sprendimai padės paspartinti mokėjimus, padaryti juos patogesnius ir suteikti naujų funkcijų XXI amžiaus e. visuomenei.

1.2. Bendrosios aplinkybės

Dabartinis elektroninių pinigų kiekis yra nepatenkinamai mažas, daugiausia dėl to, kad priėmus Elektroninių pinigų direktyvą į mokėjimų rinką atėjo ne tiek daug naujų dalyvių, kiek buvo tikėtasi. Todėl daugumoje valstybių narių e. pinigai dar nėra laikomi patikima alternatyva gryniesiems pinigams. Elektroninių pinigų rinkos galimybės lieka neišnaudotos, nes jos nelabai prisidėjo prie vartotojų išlaidų ir ekonominio augimo skatinimo. 2007 m. rugpjūčio duomenimis, neapmokėti e. pinigai sudarė tik 1 mlrd. EUR, palyginti su 637 mlrd. EUR apyvartoje buvusių grynųjų. 2007 m. pabaigoje buvo užregistruota 20 elektroninių pinigų įstaigų ir 127 subjektai, besinaudojantys netaikymo sąlyga.

Dabartinė Elektroninių pinigų direktyva buvo priimta atsiradus naujoms išankstinio apmokėjimo priemonių rūšims, vykstant spartiems verslo aplinkos pokyčiams, susijusiems su

---

¹ OL L 275, 2000 10 27, p. 39.

² SEC(2006) 1049, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

³ OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

informacinių technologijų revoliucija. Elektroninių pinigų direktyva buvo siekiama atverti elektroninių pinigų išleidimo rinką, steigiant elektroninių pinigų įstaigas, kurioms taikomas specialus rizikos ribojimo režimas. Tikslas buvo sukurti aiškią teisinę struktūrą, skirtą bendrajai elektroninių mokėjimų rinkai sustiprinti ir konkurencijai skatinti, tuo pačiu metu užtikrinant tinkamą riziką ribojančią priežiūrą. Tačiau kai kurie esminiai direktyvos trūkumai neleido pasiekti lauktų rezultatų. Šie trūkumai buvo nurodyti Elektroninių pinigų direktyvos vertinime. Jie susiję daugiausia su netinkama elektroninių pinigų įstaigų teisine ir riziką ribojančia struktūra pagal dabartinę direktyvą.

Pirmoji problemų grupė susijusi su neaiškia elektroninių pinigų apibrėžtimi ir direktyvos taikymo sritimi – tai sukelia teisinį netikrumą ir trukdo rinkos plėtrai. Antroji susijusi su nenuoseklia teisine struktūra, pasižyminčia neproporcingu rizikos ribojimo režimu, nenuosekliomis netaikymo sąlygomis ir pasų naudojimo tvarka bei pinigų plovimo prevencijos taisyklių taikymu elektroninių pinigų paslaugoms. Šis bendras teisinis nenuoseklumas padidės, kai bus įgyvendintos Mokėjimo paslaugų direktyvos nuostatos (iki 2009 m. lapkričio mėn.), nes kai kurie rizikos ribojimo režimo reikalavimai mokėjimo įstaigoms labai skiriasi nuo reikalavimų, šiandien taikomų elektroninių pinigų įstaigoms (pvz., šiuo metu elektroninių pinigų įstaigoms taikomas veiklos išimtinumo principas, o mokėjimų įstaigoms jis taikomas nebus).

Tradiciskai mokėjimų paslaugas teikė bankai, kurių veikla reglamentuojama pagal ES bankininkystės direktyvas. Jos buvo iš dalies pakeistos 2006 m. ir pakeistos Direktyva 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (Direktyvos 2000/12/EB nauja redakcija)⁴ ir Direktyva 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo (Direktyvos 93/6/EEB nauja redakcija)⁵, toliau – Kapitalo reikalavimų direktyva.

Elektroninius pinigus gali leisti elektroninių pinigų įstaigos (kurios Kapitalo reikalavimų direktyvoje laikomos specialios paskirties kredito įstaigomis), kurių veikla reglamentuojama pagal Elektroninių pinigų direktyvą. Kredito įstaigos, kurių veikla reglamentuojama pagal Kapitalo reikalavimų direktyvą, taip pat gali leisti elektroninius pinigus, kaip numatyta Elektroninių pinigų direktyvoje. Todėl norintys leisti elektroninius pinigus paslaugų teikėjai turi dvi galimybes:

- kreiptis dėl elektroninių pinigų įstaigos licencijos pagal Elektroninių pinigų direktyvą arba
- kreiptis dėl visateisės kredito įstaigos licencijos.

Mokėjimo paslaugų direktyva sudaro teisinį pagrindą bendrajai visos ES mokėjimų rinkai sukurti. Ja siekiama sukurti šiuolaikiškas ir išsamias taisykles, taikomas visoms mokėjimo paslaugoms Europos Sąjungoje. Valstybės narės turi ją įgyvendinti ne vėliau kaip iki 2009 m. lapkričio 1 d. Mokėjimo paslaugų direktyvos II antraštinėje dalyje buvo įvesta nauja mokėjimo paslaugų teikėjų kategorija – mokėjimo įstaigos. Mokėjimo įstaigos laikosi specialaus rizikos ribojimo režimo, kuris skiriasi nuo elektroninių pinigų įstaigoms ir kredito įstaigoms taikomo režimo. Tačiau mokėjimo įstaigoms neleidžiama leisti elektroninių pinigų. Joms taip pat neleidžiama priimti indėlių iš mokėjimo paslaugų naudotojų ir leidžiama naudoti iš mokėjimo paslaugų naudotojų gautas lėšas tik Mokėjimo paslaugų direktyvos

---

⁴ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

⁵ OL L 177, 2006 6 30, p. 201.

priede išvardintoms mokėjimo paslaugoms teikti. Elektroninių pinigų išleidimo veikla nėra įtraukta į Mokėjimo paslaugų direktyvos priedą, bet yra numanoma viename Direktyvos 2006/48/EB I priedo punktu.

1.3. Derėjimas su kitomis Bendrijos politikos sritimis ir tikslais

Šis požiūris atitinka politiką ir tikslus sukurti tikrą finansinių paslaugų vidaus rinką bei prisideda prie bendros mokėjimų eurais erdvės (SEPA) kūrimo. Jis atitinka Lisabonos darbotvarkę, nes Elektroninių pinigų direktyvos peržiūra bus skatinamos technologijų naujovės ir prisidedama prie augimo ir darbo vietų kūrimo.

2. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

2.1. Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Konsultacijos būdai, pagrindiniai tiriamieji sektoriai ir bendras respondentų apibūdinimas

Remdamasi Elektroninių pinigų direktyvos nuostata dėl peržiūros (11 straipsnis), 2005 m. Komisija pradėjo vertinimą. Šiam vertinimui atlikti 2005 m. liepos mėn. Komisijos tarnybos pradėjo viešąsias konsultacijas. Remdamasi vertinimo tyrimu ir viešosiomis konsultacijomis, 2006 m. liepos mėn. Komisijos tarnybos išleido tarnybų darbinį dokumentą dėl Elektroninių pinigų direktyvos peržiūros⁶.

Dėl pasiūlymo tikslų ir turinio buvo reguliariai konsultuojamasi su valstybėmis narėmis ir suinteresuotosiomis šalimis. Dvi mažmeninių mokėjimų ekspertų grupės, atitinkamai Mokėjimo sistemos valdymo ekspertų grupė ir Mokėjimo sistemos rinkos grupė, nuo 2007 m. gruodžio iki 2008 m. birželio tarėsi dėl Elektroninių pinigų direktyvos peržiūros. Be to, buvo organizuojamos reguliarios dvišalės diskusijos su valstybėmis narėmis, Europos centriniu banku, mokėjimų sektoriumi (bankais, elektroninių pinigų įstaigomis ir judriojo ryšio mokėjimų paslaugų teikėjais), vartotojų organizacijomis ir t. t.

Atsakymų santrauka ir kaip į juos buvo atsizvelgta

Pagrindinės vertinimo ataskaitos ir viešųjų konsultacijų išvados apibendrinamos Komisijos tarnybų darbiniame dokumente dėl Elektroninių pinigų direktyvos peržiūros, išleistame 2006 m. liepą⁷. Dauguma respondentų nurodė, kad būtina keisti direktyvą, ir teigė, kad kai kurios nuostatos trukdo e. pinigų rinkos plėtrai.

Peržiūros metu suinteresuotosios šalys išreiškė susirūpinimą tuo, kad dėl neaiškios elektroninių pinigų apibrėžties ir neaiškios direktyvos taikymo srities dabartinei direktyvai trūksta teisinio tikrumo.

Be to, peržiūros ataskaita parodė, kad dideli kapitalo reikalavimai bei tam tikri Elektroninių pinigų direktyva įvesti apribojimai (pvz., elektroninių pinigų įstaigų veiklos srities) ir reikalavimai, trukdė elektroninių pinigų rinkos plėtrai.

⁶ SEC(2006) 1049, 2006 7 19, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

⁷ Plg. su 5 išnaša.

Pagrindinius viešųjų konsultacijų rezultatus galite rasti svetainėje: http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/e-money_directive&vm=detailed&sb=Title.

2.2. Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas

Rengdama šį pasiūlymą, Komisija aktyviai rėmėsi išorės ekspertų žiniomis. Išorės konsultantų atliktas vertinimo tyrimas, viešosios konsultacijos ir dviejų ekspertų grupių indėlis suteikė vertingų žinių. Buvo surengtas specialus susitikimas su elektroninių pinigų sektoriaus atstovais ir Europos centriniu banku.

2.3. Poveikio vertinimas

Siekiant spręsti elektroninių pinigų paslaugų problemas ir įgyvendinti užsibrėžtus tikslus, buvo apsvarstyta daug įvairių sprendimų. Kaip minėta trečiame skirsnyje, dvi pagrindinės problemos yra susijusios su :

- (1) e. pinigų apibrėžtimi ir Elektroninių pinigų direktyvos taikymo sritimi;
- (2) netinkama teisine struktūra (rizikos ribojimo režimas, netaikymo sąlyga ir pinigų plovimo prevencijos taisyklės).

Remiantis pradine skirtingų politikos alternatyvų atranka pagal politikos tikslus, buvo įvertintos penkios pagrindinės politikos alternatyvos: 1) nieko nekeisti; 2) išleisti paprastas aiškinamąsias pastabas; 3) taikyti mokėjimo įstaigų rizikos ribojimo režimą elektroninių pinigų įstaigoms; 4) taikyti specialų rizikos ribojimo režimą elektroninių pinigų įstaigoms ir 5) panaikinti Elektroninių pinigų direktyvą.

Remiantis politikos alternatyvų vertinimu, nuspręsta, kad suderinimas su Mokėjimo paslaugų direktyva, kaip numatyta pagal 3 ir 4 politikos alternatyvas, būtų pats tinkamiausias pasirinkimas. Manoma, kad abi alternatyvos turėtų turėti teigiamą poveikį elektroninių pinigų rinkos įsisavinimui pagal apyvartoje esančius elektroninius pinigus (potencialus padidėjimas iki 10 mlrd. EUR) ir įstaigų skaičių (iki 120 elektroninių pinigų įstaigų).

Pagrindiniai 4-os politikos alternatyvos pranašumai yra specialus rizikos ribojimo režimas, atitinkantis elektroninių pinigų įstaigų keliamą riziką, ir esamų atskaitomybės reikalavimų elektroninių pinigų įstaigoms išlaikymas siekiant užtikrinti rinkos stebėseną. Trūkumas būtų didesnė administracinė našta, kuri vis dėlto proporcinga tikslui.

3-ios politikos alternatyvos, pagal kurią būtų taikomi mokėjimo įstaigų riziką ribojantys reikalavimai, pranašumas būtų tas, kad būtų mažinama administracinė našta, nes nebūtų reikalaujama teikti ataskaitų. Pagrindinis trūkumas yra tas, kad taip būtų apsunkinama rinkos stebėseną. Be to, aptariamasis rizikos ribojimo režimas netiesiogiai susijęs su elektroninių pinigų įstaigų rizika dėl mokėjimo apimties, nes elektroniniai pinigai naudojami vykdant mokėjimus

Pagal 1-ąją (nieko nekeisti) arba 2-ąją politikos alternatyvą (aiškinamosios pastabos) po MPD perkėlimo į nacionalinę teisę 2009 m. būtų išlaikytas teisinės struktūros sudėtingumas ir būtų trukdoma tolesnei rinkos plėtrai. Pasirinkus 5-ąją alternatyvą (direktyvos panaikinimas) atsirastų teisinis netikrumas ir būtų trukdoma naujų elektroninių pinigų paslaugų plėtrai.

Komisijos poveikio vertinimą galima rasti tinklalapyje

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/docs/SEC_2008_..._1_en.pdf.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1. Siūlomų veiksmų santrauka

Naujojo pasiūlymo struktūra yra visiškai nauja. Atsižvelgiant į pageidaujamą suderinimą su Mokėjimo paslaugų direktyva ir tai, kad visos nuostatos buvo iš dalies pakeistos, dabartinė Elektroninių pinigų direktyva bus panaikinta ir ją pakeis naujasis pasiūlymas.

Pagrindiniai pasiūlymu įvedami pakeitimai yra šie:

1 ir 2 straipsniai. Direktyvos taikymo srities ir elektroninių pinigų apibrėžties paaiškinimas

Dabartine direktyva sukeliamas teisinis netikrumas dėl jos taikymo tam tikriems verslo modeliams ir sudaromos kliūtys naujų ir novatoriškų paslaugų kūrimui. Kaip siūloma peržiūros ataskaitoje, sąvokų „elektroniniai pinigai“ ir „elektroninių pinigų įstaiga“ paaiškinimas yra būtinas, norint išspręsti klausimą, kuriems verslo modeliams taikytina ši direktyva ir kurios paslaugos reglamentuojamos Direktyva 2007/64/EB. Siūloma techniškai neutrali ir paprastesnė elektroninių pinigų apibrėžtis.

3, 6, 7 ir 9 straipsniai. Riziką ribojančių reikalavimų peržiūra

Šiuo metu elektroninių pinigų įstaigų rizikos ribojimo režimas yra glaudžiai susijęs su kredito įstaigų rizikos ribojimo režimu pagal Direktyvą 2006/48/EB. Remiantis kokybiniu rizikos įvertinimu, atliktu vykdant poveikio vertinimą, Komisija mano, kad dabartiniai riziką ribojantys reikalavimai yra pernelyg dideli, palyginti su veiklos rizika. Siekiant palengvinti galimą ateityje šios direktyvos nuostatų įtraukimą į Direktyvą 2007/64/EB ir atsižvelgiant į glaudų elektroninių pinigų ir elektroninių mokėjimų ryšį, svarbu užtikrinti nepriekaištingą mokėjimo įstaigų ir elektroninių pinigų įstaigų atitinkamų režimų atitikimą. Todėl į pasiūlymą įtraukti šie pakeitimai:

Kokybinių riziką ribojančių reikalavimų pagal Direktyvos 2007/64/EB II antraštinę dalį taikymas elektroninių pinigų įstaigoms (3 straipsnis). Tai apima Direktyvos 2007/64/EB leidimų išdavimo tvarką, pagal kurią e. pinigų įstaigos turi pateikti savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms prašymą, įskaitant, *inter alia*, veiklos programą, verslo planą ir duomenis apie pradinį kapitalą ir valdymo tvarką. Kompetentingos institucijos per tris mėnesius nuo paraiškos gavimo informuoja įstaigą apie tai, ar jai suteikiamas leidimas, ar ne.

Pradinio kapitalo reikalavimo sumažinimas nuo 1 mln. EUR iki 125 000 EUR (6 straipsnis). Laikoma, kad pradinis kapitalas yra pernelyg didelis ir neproporcingas paslaugos rizikai. Toks didelis pradinis kapitalas yra pagrindinė kliūtis mažesnėms firmoms (daugiausia įstaigoms, kurios naudojasi netaikymo sąlyga) prašyti leidimo tapti elektroninių pinigų įstaiga.

Galiojančių **einamojo kapitalo reikalavimų** pakeitimas naujais skaičiavimo metodais, paremtais elektroninių pinigų įstaigų pobūdžiu ir rizikos pobūdžiu (7 straipsnis).

8 ir 9 straipsniai. Veikla ir apsaugos reikalavimai

Pagal direktyvos 1 straipsnio 4 dalį šiandien elektroninių pinigų įstaigoms draudžiama užsiimti kita veikla nei elektroninių pinigų leidimas ir glaudžiai su tuo susijusių paslaugų teikimas. Šis veiklos apribojimas neatitinka neišimtinumo požiūrio, taikomo mokėjimo įstaigoms, kurios pagal Direktyvą 2007/64/EB gali užsiimti ne mokėjimo paslaugų veikla (pvz., mažmenine prekyba arba telekomunikacijų veikla). Reikalingas nuoseklesnis požiūris. Elektroninių pinigų įstaigų veikla neturėtų būti apribota elektroninių pinigų leidimu, todėl tokie apsaugos reikalavimai, kaip numatytieji Direktyvos 2007/64/EB 9 straipsnyje, turėtų būti taikomi hibridinėms elektroninių pinigų įstaigoms.

5 straipsnis. Susigrąžinimo galimybė

Reikalingas paaiškinimas dėl susigrąžinimo galimybės (vartotojo galimybės bet kuriuo metu atgauti savo elektroninius pinigus kredito pavedimu arba grynaisiais) reikalavimų taikymo, ypač atkreipiant dėmesį į jų taikymą judriojo ryšio telekomunikacijoms. Vartotojai turėtų turėti teisę bet kuriuo metu nemokamai atgauti savo lėšas, jei susigrąžinama visa suma. Kai susigrąžinimas yra dalinis, prieš nutraukdamas sutartį emitentas gali pareikalauti iš lėšų turėtojo mokesčio, kuris turėtų atitikti operacijos išlaidas.

10 straipsnis. Netaikymas

Peržiūros ataskaitoje nurodoma, kad reikia siekti pusiausvyros lengvinant patekimą į rinką, užtikrinant tinkamą apsaugą ir vengiant konkurencijos iškraipymų. Taip pat yra poreikis skatinti įstaigas, kurios veikia pagal netaikymo sąlygą, tačiau planuoja tapti licencijuotomis įstaigomis. Siūloma suderinti su elektroniniais pinigais susijusį netaikymo režimą su Direktyvos 2007/64/EB 26 straipsnyje numatytu režimu. Toks pakeitimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į lengvesnius reikalavimus elektroninių pinigų įstaigoms patekti į rinką.

16 straipsnis. Pinigų plovimas

Turint galvoje nedideles vidutines elektroninių pinigų operacijų sumas, visapusiškas tapatybės nustatymo ir įrašų saugojimo reikalavimų taikymas galėtų būti laikomas neproporcingu, atsižvelgiant į dideles administravimo išlaidas mokėjimų sektoriui, kai vykdomi nedidelės vertės mokėjimai internetu arba judriojo ryšio mokėjimai. Galiojančioje direktyvoje nėra specialių nuostatų dėl pinigų plovimo prevencijos. Tačiau Direktyva 2005/60/EB įvedamas supaprastintas klientų deramo tikrinimo režimas, kuris taikomas elektroniniams pinigams; panašus režimas buvo įtrauktas į Reglamentą dėl informacijos apie mokėtoją, pateikiamos pervedant lėšas. Siūloma suderinti šias mažas sumas su nurodytomis Direktyvos 2007/64/EB 34 ir 53 straipsniuose ir todėl padidinti Direktyvos 2005/60/EB 11 straipsnio 5 dalies d punkte nurodytas sumų ribas. Ši priemonė padėtų išvengti dvigubo tapatybės nustatymo su sąskaita susijusiose situacijose. Be to, papildomos pramonės šakoje priimtoms priemonės padėtų sumažinti riziką. Tai atitiktų savireguliacinio požiūrio mokėjimų srityje (pvz., SEPA).

17 straipsnis. Direktyvos 2006/48/EB pakeitimai

E. pinigų įstaigos nepriima indėlių. Indėlių priėmimas išlieka kredito įstaigų monopolis. Tačiau tiktų e. pinigų įstaigas laikyti finansų įstaigomis pagal Kapitalo reikalavimų direktyvą 2006/48/EB. Siekiant tai parodyti ir užtikrinti, kad kredito įstaigos galėtų ir toliau leisti e. pinigus, įterpti pakeitimai į Kapitalo reikalavimų direktyvos 4 straipsnio 5 dalį ir į I priedą.

3.2. Teisinis pagrindas

Teisinis pasiūlymo pagrindas – EB sutarties 47 straipsnio 2 dalis ir 95 straipsnis.

3.3. Subsidiarumo principas

Laikomasi subsidiarumo principo. Pagal šį principą veiksnių Bendrijos lygiu reikėtų imtis tik tuomet, kai valstybės narės vienos pačios negali tinkamai pasiekti numatytų tikslų.

Direktyva 2000/46/EB buvo sukurta darni bendroji elektroninių pinigų teikimo Europos Sąjungoje rinka. Tačiau kai kurios kliūtys išlieka ir turi būti šalinamos visos Europos mastu. Elektroninė prekyba dėl savo pobūdžio yra globalus dalykas ir vien nacionaliniai sprendimai stabdytų elektroninių pinigų plėtrą. Reikia laikytis bendro visai Bendrijai požiūrio, nes norint užtikrinti teisinį tikrumą ir vienodas veiklos sąlygas visiems rinkos dalyviams, taikomos taisyklės ir principai turi būti tie patys visose valstybėse narėse.

3.4. Proporcingumo principas

Pasiūlyme atsižvelgiama į proporcingumo principą, nes juo siekiama užtikrinti, kad būtų visiškai suderinti tik tie klausimai, kurie yra svarbūs, norint įveikti bendrosios elektroninių pinigų rinkos plėtros kliūtis, ir kurie buvo nurodyti viešųjų konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis metu.

Siekiant užtikrinti tinkamą ir proporcingą reglamentavimą, visos teikiamos taisyklės buvo patikrintos pagal proporcingumo principą ir aptartos aktyvių konsultacijų metu. Tai ypač atsispindi elektroninių pinigų įstaigų riziką ribojančiose taisyklėse, nuostatose dėl netaikymo ir susigražinimo galimybės.

3.5. Pasirinkta priemonė

Ir toliau reikalinga reglamentavimo priemonė, kuria užtikrinama būtina teisinė sistema, kuria, kiek tai būtina, suderinama elektroninių pinigų įstaigų riziką ribojanti priežiūra, kad būtų užtikrintas visų pirma jų patikimas ir apdairus veikimas ir finansinis patikimumas. Todėl Komisija siūlo, kad priemonė liktų ta pati (direktyva).

Komisija siūlo direktyvą, o ne reglamentą, nes pirmoji priemonė yra labiau tinkama galiojantiems teisės aktams suderinti. Ji taip pat atitinka ankstesnės priemonės, pasirinktos taisyklėms suderinti šioje srityje, pobūdį ir kitas priemones, priimtas susijusiose srityse, kaip antai MPD.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Bendrijos biudžetui.

5. PAPILDOMA INFORMACIJA

5.1. Imitacija, bandymų etapas ir pereinamasis laikotarpis

Siekiant užtikrinti atitiktį šios direktyvos II antraštinės dalies nuostatomis, tam tikroms jau veikiančioms elektroninių pinigų įstaigoms bus nustatytas pereinamasis laikotarpis.

5.2. Supaprastinimas

Pasiūlyme numatoma supaprastinti teisės aktus, valdžios organų (EB arba nacionalinių) administracines procedūras ir privačiųjų šalių administracines procedūras.

Elektroninių pinigų įstaigų priežiūra bus suderinta, nuosekli ir atitinkanti mokėjimo įstaigų priežiūrą, vykdoma taikant tas pačias taisykles visose valstybėse narėse. Tai padės supaprastinti administracines procedūras.

Visiško suderinimo požiūris, kurio laikomasi pasiūlyme, supaprastins privačiosioms šalims taikomas procedūras.

5.3. Galiojančių teisės aktų panaikinimas

Priėmus pasiūlymą bus panaikinti dabar galiojantys teisės aktai. Direktyva pakeis Direktyvą 2000/46/EB.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

[data]

dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalies pirmą ir trečią sakinius bei 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą⁸,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁹,

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę¹⁰,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos,

kadangi:

- (1) Direktyva 2000/46/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros¹¹ buvo priimta atsiradus naujiems išankstinio apmokėjimo elektroniniams mokėjimo produktams ir buvo skirta sukurti aiškia teisinę struktūrą, skirtą bendrajai rinkai stiprinti, užtikrinant tinkamą riziką ribojančios priežiūros lygį.
- (2) Komisija pateikė ataskaitą¹², kurioje atskleidžiamas poreikis peržiūrėti Direktyvą 2000/46/EB, nes manoma, kad kai kurios jos nuostatos trukdo tikrai bendrajai elektroninių pinigų paslaugų rinkai atsirasti.
- (3) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje¹³ numatyta šiuolaikiška ir nuosekli mokėjimo paslaugų teisinė struktūra, įskaitant nacionalinių nuostatų dėl riziką ribojančių reikalavimų naujos kategorijos mokėjimo paslaugų teikėjams, t. y. mokėjimo įstaigoms, derinimą.

---

⁸ OL C [...], p. [...].

⁹ OL C [...], p. [...].

¹⁰ OL C [...], p. [...].

¹¹ OL L 275, 2000 10 27, p. 39.

¹² SEC(2006) 1049, 2006 7 19.

¹³ OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

- (4) Siekiant pašalinti kliūtis patekti į rinką ir palengvinti elektroninių pinigų įstaigų steigimą ir veiklą, reikia peržiūrėti šioms įstaigoms taikomas taisykles, kad būtų užtikrintos vienodos veiklos sąlygos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams.
- (5) Šios direktyvos taikymą derėtų apriboti, taikant ją tik mokėjimo paslaugų teikėjams, kurie išleidžia elektroninius pinigus. Ji neturėtų būti taikoma išankstinio apmokėjimo priemonėms, kurių naudojimas yra ribotas todėl, kad jos suteikia galimybę jų turėtojiui įsigyti prekes arba paslaugas tik emitento patalpose arba ribotame paslaugų teikėjų tinkle pagal tiesioginį komercinį susitarimą su profesionaliu emitentu, arba todėl, kad jos gali būti naudojamos riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti. Turėtų būti laikoma, kad priemonė naudojama ribotame tinkle, jeigu ji gali būti naudojama tik prekėms ir paslaugoms konkrečioje parduotuvėje arba parduotuvių tinkle įsigyti arba riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti, nepriklausomai nuo geografinės pardavimo vietos. Tokių priemonių pavyzdžiai yra parduotuvių kortelės, kuro kortelės, narystės kortelės ir viešojo transporto arba maisto kuponai. Direktyva turėtų būti taikoma priemonėms, kurios gali būti naudojamos pirkiniams išvardintų pardavėjų parduotuvėse, nes paprastai tokios priemonės yra skirtos naudoti paslaugų teikėjų tinkle, kuris nuolat plečiasi. Galiausiai direktyva neturėtų būti taikoma mokėjimo operacijoms įsigyjant skaitmenines prekes arba paslaugas, kada dėl prekės arba paslaugos pobūdžio operatorius suteikia jai pridėtinę vertę, pvz., parengdamas prieigos, paieškos ar platinimo sistemas, su sąlyga, kad minima prekė arba paslauga gali būti naudojama tik panaudojant skaitmeninį prietaisą, kaip antai mobilusis telefonas arba kompiuteris.
- (6) Derėtų įvesti aiškia elektroninių pinigų apibrėžtį, kuri būtų techniškai neutrali. Ši apibrėžtis turėtų apimti visas situacijas, kai mokėjimo paslaugų teikėjas išleidžia iš anksto apmokėtą saugomą vertę mainais į pinigus.
- (7) Apibrėžtis turėtų apimti elektroninius pinigus, kurie laikomi jų turėtojiui priklausančioje mokėjimo priemonėje arba nuotoliniu būdu laikomi serveryje ir turėtojo valdomi per mokėjimo sąskaitą, atidarytą mokėjimo paslaugos tiekėjo. Ši apibrėžtis turėtų būti pakankamai plati, kad netrukdytų technologinėms inovacijoms ir apimtų ne tik visas šiandien elektroninėje rinkoje egzistuojančias elektroninių pinigų sistemas, bet ir tas, kurios galėtų būti sukurtos ateityje.
- (8) Elektroninių pinigų įstaigų riziką ribojančios priežiūros režimas turėtų būti peržiūretas ir labiau priderintas prie šių įstaigų patiriamos rizikos. Jis taip pat turėtų atitikti riziką ribojančios priežiūros režimą, taikomą mokėjimo įstaigoms pagal Direktyvą 2007/64/EB.
- (9) Elektroninių pinigų išleidimas savaime nėra indėlių priėmimo veikla pagal Direktyvą 2006/48/EB dėl jo, kaip monetų ir banknotų elektroninio pakaitalo, kuris greičiausiai bus naudojamas tik nedideliems mokėjimams atlikti, o ne kaip taupymo priemonė, specifinio pobūdžio. Suteikiant ir išlaikant elektroninių pinigų įstaigos leidimą, viena iš sąlygų turėtų būti riziką ribojantys reikalavimai, kurie atitiktų veiklos ir finansinę riziką, kurią patiria tokie subjektai, vykdydami veiklą, susijusią su elektroninių pinigų išleidimu, nepriklausomai nuo bet kokios kitos elektroninių pinigų įstaigos vykdomos komercinės veiklos.
- (10) Reikia, kad taikant pradinio kapitalo režimą kartu su einamojo kapitalo režimu būtų užtikrinta tinkama vartotojų apsauga ir patikima bei apdairi elektroninių pinigų įstaigų

veikla. Atsižvelgiant į elektroninių pinigų specifiką, turėtų būti leista naudoti papildomą einamojo kapitalo skaičiavimo metodą, išlaikant priežiūros laisvę, siekiant užtikrinti, kad vienoda rizika visų mokėjimo paslaugų teikėjų atveju būtų traktuojama vienodai. Be to, turėtų būti numatyta, kad klientų lėšos turi būti laikomos atskirai nuo elektroninių pinigų įstaigos lėšų, skirtų kitai verslo veiklai. Elektroninių pinigų įstaigoms taip pat turėtų būti taikomos veiksmingos kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklės.

- (11) Rizikos ribojimo tikslais valstybės narės turėtų užtikrinti, kad elektroninius pinigus galėtų leisti tik elektroninių pinigų įstaigos, turinčios tinkamus leidimus pagal šią direktyvą, kredito įstaigos, turinčios leidimus pagal Direktyvą 2006/48/EB ir tam tikromis aplinkybėmis nacionaliniai centriniai bankai ir kitos nacionalinės institucijos.
- (12) Elektroninius pinigus turi būti įmanoma susigražinti, kad būtų išsaugotas jų turėtojo pasitikėjimas. Susigražinimo galimybė savaime nereiškia, kad lėšos, gautos mainais už elektroninius pinigus, turėtų būti laikomos indėliais ar kitomis gražintinomis lėšomis pagal Direktyvą 2006/48/EB. Susigražinimas turėtų būti galimas bet kuriuo metu nominalia verte. Visos sumos susigražinimas visada turėtų būti nemokamas. Dėl dalinio susigražinimo emitentas gali patirti šiek tiek išlaidų. Todėl daliniam susigražinimui gali būti taikomas proporcingas ir išlaidomis pagrįstas mokestis. Tai nedaro poveikio nacionaliniams mokesčių ar socialinių reikalų teisės aktams bei emitento įsipareigojimams pagal kitus su tuo susijusius Bendrijos ar nacionalinius teisės aktus, tokius kaip kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklės, bet kokiems veiksams, kuriais siekiama išaldyti lėšas ar bet kokioms specialioms priemonėms, susijusioms su nusikaltimų prevencija ir tyrimu.
- (13) Valstybėms narėms reikėtų suteikti teisę netaikyti tam tikrą šios direktyvos nuostatų įstaigoms, vykdančioms tik tam tikrą mokėjimo operacijų kiekį. Įstaigos, kurios naudoja šia netaikymo sąlyga, neturėtų turėti teisės pagal šią direktyvą naudotis laisve steigti arba teikti paslaugas užsienyje ir jos neturėtų netiesiogiai naudotis šiomis teisėmis kaip mokėjimo sistemos narės. Tačiau pageidautina užregistruoti informaciją apie visus subjektus, teikiančius e. pinigų paslaugas, įskaitant įstaigas, kurios naudoja šia netaikymo sąlyga. Todėl valstybės narės turėtų įrašyti tokius subjektus į e. pinigų įstaigų registrą, netaikydamos visų ar dalies leidimų išdavimo sąlygų.
- (14) Dėl teisinio tikrumo būtų tikslinga numatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas, kuriomis užtikrinama, kad elektroninių pinigų įstaigos, pradėjusios savo veiklą pagal nacionalinius įstatymus, kuriais Direktyva 2000/46/EB perkeliama į nacionalinę teisę, nustatytą laiką galėtų tęsti šią veiklą atitinkamoje valstybėje narėje. Šis laikotarpis turėtų būti ilgesnis subjektams, kurie pasinaudojo Direktyvos 2008/46/EB 8 straipsnio netaikymo sąlyga.
- (15) Šioje direktyvoje įvedama nauja elektroninių pinigų, kuriuos išleidžiant galima pasinaudoti nuo Direktyvos 2007/64/EB 34 ir 53 straipsnių nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, apibrėžtis, todėl supaprastintas klientų deramo tikrinimo režimas, taikomas elektroninių pinigų įstaigoms pagal 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento

ir Tarybos direktyvą 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui¹⁴, turėtų būti atitinkamai pakeistas.

- (16) Pagal Direktyvą 2006/48/EB elektroninių pinigų įstaigos laikomos kredito įstaigomis, nors jos negali nei priimti indėlių iš visuomenės, nei teikti paskolų iš lėšų, gautų iš visuomenės. Atsižvelgiant į šia direktyva įvedamą sistemą, derėtų pakeisti kredito įstaigos apibrėžtį Direktyvoje 2006/48/EB, siekiant užtikrinti, kad elektroninių pinigų įstaigos nebūtų laikomos kredito įstaigomis. Tačiau kredito įstaigoms ir toliau turėtų būti leidžiama leisti elektroninius pinigus ir tęsti šią veiklą Bendrijos mastu, su sąlyga, kad joms būtų taikomas tarpusavio pripažinimas ir visapusiškas riziką ribojančios priežiūros režimas pagal Bendrijos teisės aktus bankininkystės srityje.
- (17) Šios direktyvos nuostatomis pakeičiamos visos atitinkamos Direktyvos 2000/46/EB nuostatos, todėl pastaroji direktyva turėtų būti panaikinta.
- (18) Šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, nes tam reikia suderinti daug skirtingų taisyklių, kurios šiuo metu egzistuoja įvairių valstybių narių teisinėse sistemose, todėl šio tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu ir laikydamosi Sutarties 5 straipsnio subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama tai, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (19) Veiksmingas šios direktyvos veikimas turi būti tikrinamas. Todėl Komisija turėtų pateikti ataskaitą, praėjus trims metams po galutinio šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino.
- (20) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimamos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką¹⁵.
- (21) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus priimti įgyvendinimo nuostatas, reikalingas atsižvelgti į technologinius ir rinkos pokyčius. Kadangi tokios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti patvirtintos pagal reguliavimo procedūrą su tikrinimu, numatytą Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis Objektas ir taikymo sritis

1. Šioje direktyvoje išdėstomos elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros bei elektroninių pinigų leidimo taisyklės.

---

¹⁴ OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

¹⁵ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2. Išskyrus 5 straipsnį, ši direktyva netaikoma kredito įstaigoms, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkte.
3. Ši direktyva netaikoma paslaugoms, grindžiamoms priemonėmis, kurias galima naudoti prekėms ar paslaugoms įsigyti tik jų emitento naudojamose patalpose arba pagal komercinį susitarimą su emitentu ribotame paslaugų teikėjų tinkle arba tik tam tikroms prekėms ar paslaugoms įsigyti.
4. Ši direktyva netaikoma paslaugoms, kurios vykdomos naudojant telekomunikacijų priemones, skaitmeninių ar informacinių technologijų (IT) įrenginių, jeigu įsigytos prekės arba paslaugos teikiamos į telekomunikacijų priemones, skaitmeninius ar IT prietaisus ir jomis naudojamosi juos pasitelkiant, su sąlyga, kad telekomunikacijų, skaitmeninių paslaugų ar IT operatorius veikia ne tik kaip tarpininkas tarp mokėjimo paslaugų naudotojo ir prekių tiekėjo bei paslaugų teikėjo.

2 straipsnis
Savokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje:

1. „*elektroninių pinigų įstaiga*“ – juridinis asmuo, kuriam pagal šios direktyvos II antraštinę dalį išduotas leidimas leisti elektroninius pinigus;
2. „*elektroniniai pinigai*“ – emitentui pateikiamu reikalavimu išreikšta pinigine vertė, kuri saugoma elektroninėse laikmenose ir išleidžiama gavus lėšas, skirta mokėjimo operacijoms atlikti, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 5 punkte, ir pripažįstama fizinių arba juridinių asmenų, neskaitant paties emitento;
3. „*neapmokėti elektroniniai pinigai*“ – ankstesnių 12 mėnesių finansinių įsipareigojimų, susijusių su elektroniniais pinigais, mėnesio vidurkis;
4. „*mokėjimo apimtis*“ – ankstesnių 12 mėnesių per mėnesį atliktų mokėjimo operacijų bendros sumos vidurkis.

II ANTRAŠTINĖ DALIS
ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGŲ STEIGIMUISI IR VEIKLAI TAIKOMI
REIKALAVIMAI

3 straipsnis
Bendrosios riziką ribojančios taisyklės

Elektroninių pinigų įstaigoms taikomi Direktyvos 2007/64/EB 5, 10–15 ir 17–25 straipsniai *mutatis mutandis*.

4 straipsnis
Draudimas leisti e. pinigus

Valstybės narės draudžia leisti elektroninius pinigus fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie nėra:

- (1) elektroninių pinigų įstaiga, kaip apibrėžta 2 straipsnio 1 dalyje;
- (2) kredito įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkte;
- (3) mokėjimo paslaugų teikėjai, kaip nurodyta Direktyvos 2007/64/EB 1 straipsnio 1 dalies e ir f punktuose.

5 straipsnis
Susigrąžinimo galimybė

1. Valstybės narės užtikrina, kad, turėtojui paprašius, elektroninių pinigų emitentai bet kuriuo metu nominalia pinigine verte gražintų turimus elektroninius pinigus.
2. Susigrąžinimo sąlygos turi būti aiškiai nustatytos emitento ir turėtojo sutartyje.
3. Kai susigrąžinimas vykdomas nepasibaigus sutarties galiojimui, gali būti padengta dalis arba visa elektroninėse laikmenose saugomų pinigų suma.
4. Kai susigrąžinimas vykdomas sutarties galiojimo pabaigos dieną, piniginė elektroninių pinigų vertė padengiama nemokamai.
5. Emitentas gali imti mokestį tik tuo atveju, kai dalinis arba visiškas susigrąžinimas vykdomas nepasibaigus sutarties galiojimui. Šio mokesčio dydis nurodomas sutartyje. Jis turi būti proporcingas ir atitikti faktines emitento patirtas išlaidas.

6 straipsnis
Pradinis kapitalas

1. Valstybės narės reikalauja, kad leidimo išdavimo metu elektroninių pinigų įstaigos turėtų pradinį kapitalą, sudarytą iš Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio a ir b punktuose apibrėžtų punktų, kurių vertė būtų ne mažesnė kaip 125 000 EUR.

7 straipsnis
Nuosavos lėšos

1. Be pradinio kapitalo reikalavimų, išdėstytų 6 straipsnyje, valstybės narės reikalauja, kad elektroninių pinigų įstaigos visuomet turėtų nuosavų lėšų, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 57–61, 63, 64 ir 66 straipsniuose.
2. Elektroninių pinigų įstaigų nuosavos lėšos skaičiuojamos pagal vieną iš trijų metodų (A, B, C), nurodytų Direktyvos 2007/64/EB 8 straipsnyje, arba pagal D metodą, nurodytą 3 dalyje. Tinkamą metodą nustato kompetentingos institucijos, remdamosi nacionaliniais teisės aktais.
3. D metodas: kai elektroniniai pinigai sudaro didžiausią sumą iš neapmokėtų elektroninių pinigų ir mokėjimų apimties, elektroninių pinigų įstaigų nuosavos lėšos turi sudaryti bent jau toliau išvardintų elementų sumą:
  - (a) 5 % tos elektroninių pinigų dalies, kuri neviršija 5 mln. EUR;

- (b) 2,5 % tos elektroninių pinigų dalies, kuri yra nuo 5 mln. EUR iki 10 mln. EUR;
  - (c) 2 % tos elektroninių pinigų dalies, kuri yra nuo 10 mln. EUR iki 100 mln. EUR;
  - (d) 1,5 % tos elektroninių pinigų dalies, kuri yra nuo 100 mln. EUR iki 250 mln. EUR;
  - (e) 1 % tos elektroninių pinigų dalies, kuri viršija 250 mln. EUR.
4. Kompetentingos institucijos, remdamosi rizikos valdymo procesu, su rizika susijusių nuostolių duomenų rinkimo kokybės ir vidinių kontrolės mechanizmų įvertinimu, gali reikalauti, kad elektroninių pinigų įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % didesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 2 dalį pasirinktą metodą, arba gali leisti, kad elektroninių pinigų įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % mažesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 2 dalį pasirinktą metodą.
5. Elektroninių pinigų įstaigų nuosavos lėšos negali būti mažesnės negu pagal 6 straipsnį reikalaujama suma.
6. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią nuosavų lėšų skaičiavimui taikytinų elementų kartotiniam naudojimui, jei elektroninių pinigų įstaiga priklauso tai pačiai grupei kaip ir kita elektroninių pinigų įstaiga, kredito įstaiga, investicinė įmonė, turto valdymo bendrovė ar draudimo įmonė. Ši dalis taip pat taikoma, kai elektroninių pinigų įstaiga vykdo kitą veiklą nei elektroninių pinigų leidimas.

8 straipsnis *Veikla*

1. Be elektroninių pinigų leidimo, elektroninių pinigų įstaigos turi teisę užsiimti šia veikla:
- (a) Direktyvos 2007/64/EB priede išvardintų mokėjimo paslaugų teikimas;
  - (b) paskolų teikimas, susijęs su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis Direktyvos 2007/64/EB priedo 4, 5 arba 7 punktuose, kai tenkinamos tos direktyvos 16 straipsnio 3 ir 5 dalyse išdėstytos sąlygos;
  - (c) veiklos ir glaudžiai susijusių su e. pinigų išleidimu papildomų paslaugų teikimas;
  - (d) mokėjimo sistemų valdymas;
  - (e) veikla, kuri nėra elektroninių pinigų leidimas, atsižvelgiant į taikomus Bendrijos ir nacionalinės teisės aktus.
2. Bet kokios elektroninių pinigų įstaigų lėšos, gautos iš mokėjimo paslaugų naudotojo mainais į elektroninius pinigus, nėra indėlis ar kitos grąžintinos lėšos, kaip apibrėžta

Direktyvos 2006/48/EB 5 straipsnyje. Lėšos, gautos už bet kokią kitą mokėjimo paslaugą, nėra indėlis ar kitos gražintinos lėšos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 5 straipsnyje, arba elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta šioje direktyvoje.

3. Elektroninių pinigų įstaigos negali vykdyti indėlių ar kitokių gražintinų lėšų priėmimo veiklos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 5 straipsnyje.

9 straipsnis
Apsaugos reikalavimai

1. Valstybės narės arba jų kompetentingos institucijos reikalauja, kad elektroninių pinigų įstaiga, vykdanči kurią nors 8 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytą veiklą ir tuo pačiu metu užsiimanti kita verslo veikla, minima 8 straipsnio 1 dalies e punkte, apsaugotų lėšas, gautas iš mokėjimo paslaugų naudotojų arba per kitą mokėjimo paslaugų teikėją už mokėjimo operacijų vykdymą, pagal Direktyvos 2007/64/EB 9 straipsnio 1, 2 ir 4 dalių nuostatas.
2. Valstybės narės arba jų kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad elektroninių pinigų įstaigos, kurios nevykdo kitos veiklos, nurodytos 8 straipsnio 1 dalies a–d punktuose, taip pat laikytųsi šio straipsnio 1 dalyje nustatytų apsaugos reikalavimų.

10 straipsnis
Neprivalomosios išimty

1. Išskyrus Direktyvos 2007/64/EB 20, 22, 23 ir 24 straipsnius, valstybės narės gali netaikyti arba leisti kompetentingoms institucijoms netaikyti visų arba dalies procedūrų ir sąlygų, išdėstytų šios direktyvos 3, 6, 7 ir 9 straipsniuose, ir leisti įtraukti juridinius asmenis į elektroninių pinigų įstaigų registrą, jei tenkinami visi šie reikalavimai:
  - (a) atitinkamo asmens, įskaitant tarpininkus, už kuriuos jis prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius dvylika mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų sumos vidurkis neviršija 3 mln. EUR per mėnesį.
  - (b) nei vienas iš fizinių asmenų, atsakingų už veiklos valdymą ar vykdymą, nebuvo pripažintas kaltu padaręs nusikaltimus, susijusius su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu, arba kitus finansinius nusikaltimus.

Pirmos pastraipos a punkte nurodytas reikalavimas įvertinamas remiantis jo verslo plane numatyta mokėjimo apimties bendra suma, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos reikalauja patikslinti šį planą.

2. Reikalaujama, kad visų pagal 1 dalį įregistruotų juridinių asmenų pagrindinė buveinė būtų valstybėje narėje, kurioje jie faktiškai vykdo veiklą.
3. 1 dalyje nurodyti juridiniai asmenys laikomi elektroninių pinigų įstaigomis. Tačiau Direktyvos 2007/64/EB 10 straipsnio 9 dalis ir 25 straipsnis jiems netaikomi.

4. Valstybės narės gali nustatyti, kad bet kuris pagal 1 dalį įregistruotas juridinis asmuo gali vykdyti tik tam tikrų 8 straipsnio 1 dalyje nurodytų rūšių veiklą.
5. 1 dalyje nurodyti juridiniai asmenys praneša kompetentingoms institucijoms apie visus jų padėties, susijusios su toje dalyje nurodytomis sąlygomis, pokyčius. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių siekdamos užtikrinti, kad tuo atveju, kai nebetenkinamos 1, 2 ir 4 dalyse nustatytos sąlygos, tas asmuo per 30 kalendorinių dienų kreipiasi dėl leidimo, kaip numatyta 3 straipsnyje. Visiems šiems asmenims, kurie šiuo laikotarpiu nesikreipė dėl leidimo, pagal 4 straipsnį draudžiama leisti elektroninius pinigus.
6. Šis straipsnis netaikomas Direktyvos 2005/60/EB nuostatomis ar nacionalinėms pinigų plovimo prevencijos nuostatomis.

III ANTRAŠTINĖ DALIS ĮGYVENDINIMO PRIEMONĖS

11 straipsnis Įgyvendinimo priemonės

1. Komisija gali priimti tokias priemones:
  - (a) priemonės, skirtas 10 straipsnyje nurodytoms sumoms pakoreguoti, atsižvelgiant į infliaciją;
  - (b) priemonės, skirtas vienodam šios direktyvos taikymui užtikrinti;
  - (c) priemonės, skirtas atsižvelgti į technologijų ir rinkos plėtrą.
2. 1 dalyje nurodytos priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatomis iš dalies pakeisti ją papildant, priimamos taikant 12 straipsnyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

12 straipsnis Komitetas

1. Komisijai padeda Mokėjimų komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2007/64/EB 85 straipsnį.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

13 straipsnis Visiškas suderinimas

Valstybės narės negali toliau taikyti arba priimti kitų nuostatų nei tos, kurios yra nustatytos šioje direktyvoje.

14 straipsnis
Peržiūra

Ne vėliau kaip [praėjus trejiems metams po 18 straipsnio 1 dalies perkėlimo į nacionalinę teisę galutinio termino], Komisija Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Europos centriniam bankui pateikia šios direktyvos įgyvendinimo ir poveikio, ypač riziką ribojančių reikalavimų taikymo elektroninių pinigų įstaigoms, ataskaitą kartu, jei to reikia, su pasiūlymu dėl jos peržiūros.

15 straipsnis
Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Valstybės narės suteikia galimybę elektroninių pinigų įstaigoms, kurios pradėjo veiklą pagal nuostatas, kuriomis įgyvendinama Direktyva 2000/46/EB valstybėje narėje, kurioje yra jų pagrindinė buveinė, iki šios direktyvos įsigaliojimo tęsti veiklą be 3 straipsnyje numatyto leidimo. Valstybės narės reikalauja, kad tokios elektroninių pinigų įstaigos pateiktų kompetentingoms institucijoms visą reikalingą informaciją, kad šios galėtų per šešis mėnesius nuo nuostatų pagal 11 straipsnį įsigaliojimo dienos įvertinti, ar įstaigos laikosi šios direktyvos reikalavimų, ir jeigu ne, kokių priemonių turi būti imtasi siekiant užtikrinti jų laikymąsi arba ar yra pagrindas panaikinti leidimą. Reikalavimus atitinkančioms elektroninių pinigų įstaigoms išduodamas leidimas ir jos įtraukiamos į registrą. Nepavykus įgyvendinti reikalavimų per šešis mėnesius nuo [direktyvos įgyvendinimo galutinis terminas], susijusiai elektroninių pinigų įstaigai draudžiama leisti elektroninius pinigus.
2. Valstybės narės gali numatyti, kad elektroninių pinigų įstaigoms leidimas išduodamas automatiškai ir jos įtraukiamos į registrą pagal 3 straipsnį, jei kompetentingoms institucijoms jau įrodyta, kad 3, 6 ir 7 straipsniuose nustatyti reikalavimai yra tenkinami. Prieš išduodamos leidimus atitinkamoms elektroninių pinigų įstaigoms, kompetentingos institucijos jas apie tai informuoja.
3. Valstybės narės suteikia galimybę juridiniams asmenims, kurie pradėjo veiklą kaip subjektai pagal nacionalinę teisę, kuria įgyvendinamas Direktyvos 2000/46/EB 8 straipsnis, iki [Komisijos pasiūlymo priėmimo data], tęsti tą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje iki [12 mėnesių po perkėlimo į nacionalinę teisę galutinio termino] be 3 straipsnyje numatyto leidimo. Elektroninių pinigų įstaigoms, kurios tuo laikotarpiu neturėjo leidimo ir kurioms nebuvo taikoma išimtis, kaip apibrėžta 10 straipsnyje, draudžiama leisti elektroninius pinigus.

16 straipsnis
Direktyvos 2005/60/EB pakeitimas

1. Direktyvos 2005/60/EB 11 straipsnio 5 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) elektroninių pinigų, kaip jie apibrėžti Direktyvos 2009/./EB(*) 1 straipsnio 3 dalies b punkte, atveju, kai elektroninės laikmenos negali būti papildytos, o didžiausia elektroninėse laikmenose saugoma suma neviršija [500 EUR], arba kai elektroninės laikmenos gali būti papildytos, tačiau bendrai per kalendorinius metus įvykdytų operacijų vertei taikoma [3 000 EUR] riba, išskyrus atvejus, kai tais pačiais

kalendoriniais metais elektroninės laikmenos turėtojas susigražina [1000 EUR] ar didesnę sumą, kaip nurodyta Direktyvos 2009/.../EB 5 straipsnyje“.

(*) OL [...]

17 straipsnis
Direktyvos 2006/48/EB pakeitimai

1. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 punkto b papunktis pakeičiamas taip:

„1) „kredito įstaiga“ – įmonė, kuri verčiasi indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės ir paskolų teikimu savo sąskaita;“

(b) 5 punktas pakeičiamas taip:

5) „finansų įstaiga“ – įmonė, kuri nėra kredito įstaiga, bet kurios pagrindinė veikla yra įsigyti akcijų arba verstis viena ar keliomis veiklos rūšimis, išvardytomis I priedo 2–12 ir 15 punktuose“.

2. I priedas papildomas tokiu 15 punktu:

„15. Elektroninių pinigų leidimas“.

18 straipsnis
Panaikinimas

Direktyva 2000/46/EB panaikinama nuo [19 straipsnio 1 dalies perkėlimo į nacionalinę teisę galutinio termino].

Visos nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

19 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Ne vėliau kaip iki [...] valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šiai direktyvai įgyvendinti. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus ir tų nuostatų bei šios direktyvos atitikties lentelę.

Jos taiko šias nuostatas nuo [...].

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės Komisijai pateikia šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

20 straipsnis
Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

21 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje [...]

Komisijos vardu
[...]
Komisijos narys